

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moeten artikel 2, onder b), en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2008/118/EG <sup>(2)</sup> van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG, alsmede artikel 2, lid 1, onder d), en artikel 70 van richtlijn 2006/112/EG <sup>(3)</sup> van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, aldus worden uitgelegd dat de verplichting tot betaling van accijns en/of btw niet tenietgaat indien, zoals in casu het geval is, smokkelwaar in beslag wordt genomen en naderhand wordt verbeurdverklaard nadat deze reeds op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Europese Unie is binnengebracht (tot verbruik uitgeslagen), zelfs indien de douaneschuld is tenietgegaan op grond van artikel 124, lid 1, onder e), van verordening (EU) nr. 952/2013?

<sup>(1)</sup> PB 2013, L 269, blz. 1.

<sup>(2)</sup> PB 2009, L 9, blz. 12.

<sup>(3)</sup> PB 2006, L 347, blz. 1.

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarije)  
op 2 oktober 2020 — V.M.A. / Stolichna Obshtina, rayon “Pancharevo”**

**(Zaak C-490/20)**

(2020/C 433/44)

*Procestaal: Bulgaars*

**Verwijzende rechter**

Administrativen sad Sofia-grad

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: V.M.A.

Verwerende partij: Stolichna Obshtina, rayon “Pancharevo”

**Prejudiciële vragen**

- 1) Moeten de artikelen 20 en 21 VWEU en de artikelen 7, 24 en 45 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat de Bulgaarse bestuurlijke autoriteiten, wanneer hen wordt verzocht om afgifte van een geboorteakte voor een in een andere Unielidstaat geboren kind van Bulgaarse nationaliteit – waarvan de geboorte wordt bevestigd door middel van een Spaanse geboorteakte waarin twee personen van het vrouwelijke geslacht als ouders worden vermeld zonder dat is gepreciseerd of een van hen, en zo ja, wie, de biologische moeder van het kind is – de opstelling van een Bulgaarse geboorteakte niet kunnen weigeren op grond dat verzoekster weigert te preciseren wie de biologische moeder is?
- 2) Moeten artikel 4, lid 2, VEU en artikel 9 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat de bescherming van de nationale en constitutionele identiteit van de Unielidstaten impliceert dat zij met betrekking tot de regels voor de vaststelling van de afstamming over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikken? Meer bepaald:
  - Moet artikel 4, lid 2, VEU aldus worden uitgelegd dat de lidstaten kunnen verzoeken om informatie over de biologische afstamming van het kind?
  - Moet artikel 4, lid 2, VEU, gelezen in samenhang met artikel 7 en artikel 24, lid 2, van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat het absoluut noodzakelijk is om de nationale en constitutionele identiteit van een lidstaat af te wegen tegen het belang van het kind, teneinde deze belangen met elkaar in evenwicht te brengen, gelet op het feit dat er op dit moment, noch vanuit het oogpunt van de waarden noch vanuit juridisch oogpunt, consensus bestaat over de mogelijkheid om personen van hetzelfde geslacht als ouders te vermelden in een geboorteakte zonder dat wordt gepreciseerd of een van hen, en zo ja, wie, de biologische ouder van het kind is? Indien het antwoord op deze vraag bevestigend luidt: hoe kan dit evenwicht van de belangen concreet worden verwezenlijkt?

- 3) Wanneer de ene moeder, die vermeld staat in de in een andere lidstaat afgegeven geboorteakte, onderdaan van het Verenigd Koninkrijk is, terwijl de andere moeder onderdaan van een Unielidstaat is, zijn dan voor de beantwoording van de eerste vraag de rechtsgevolgen van de Brexit van belang, met name gelet op het feit dat de weigering tot afgifte van een Bulgaarse geboorteakte voor het kind een belemmering vormt voor de afgifte van een identiteitsbewijs door een lidstaat van de Unie en dat dit, in voorkomend geval, de volledige uitoefening van de rechten van het betrokken kind als burger van de Unie bemoeilijkt?
- 4) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, verplicht het Unierecht, en met name het doeltreffendheidsbeginsel, de bevoegde nationale autoriteiten dan om af te wijken van het model voor de opstelling van een geboorteakte dat deel uitmaakt van het toepasselijke nationale recht?

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op  
30 september 2020 — Randstad Italia SpA / Umana SpA e.a.**

(Zaak C-497/20)

(2020/C 433/45)

*Procestaal: Italiaans*

**Verwijzende rechter**

Corte suprema di cassazione

**Partijen in het hoofdgeding**

*Verzoekende partij tot cassatie:* Randstad Italia SpA

*Verwerende partijen in cassatie:* Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

**Prejudiciële vragen**

- 1) Staan artikel 4, lid 3, en artikel 19, lid 1, VEU en artikel 2, leden 1 en 2, en artikel 267 VWEU, mede gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in de weg aan een uitleggingspraktijk zoals die betreffende artikel 111, achtste alinea, van de Costituzione (Italiaanse grondwet), artikel 360, eerste alinea, punt 1, en artikel 362, eerste alinea, van de Codice di procedura civile en artikel 110 van de Codice del processo amministrativo, voor zover deze bepalingen cassatieberoep op “gronden in verband met de rechtsmacht” tegen de arresten van de Consiglio di Stato toestaan, die voortvloeit uit arrest nr. 6/2018 van de Corte costituzionale en uit de daaropvolgende nationale rechtspraak waarbij in afwijking van de bestaande is geoordeeld dat het rechtsmiddel van het cassatieberoep, vanuit het oogpunt van het zogenoemde “ontbreken van rechtsmacht”, niet kan worden aangewend om op te komen tegen arresten van de Consiglio di Stato die met arresten van het Hof van Justitie strijdige uitleggingspraktijken toepassen die op nationaal niveau zijn ontwikkeld op onder het recht van de Europese Unie vallende gebieden (in casu ter zake van de plaatsing van overheidsopdrachten) waarin de lidstaten ervan hebben afgezien hun soevereine rechten uit te oefenen op een wijze die met het Unierecht onverenigbaar is, waardoor in strijd met het vereiste dat het Unierecht door alle rechterlijke instanties volledig en onmiddellijk op bindende wijze conform de juiste uitlegging daarvan door het Hof van Justitie wordt toegepast met inachtneming van de grenzen van de “procedurele autonomie” van de lidstaten bij de vaststelling van procedurele bepalingen, schendingen van het gemeenschapsrecht die met behulp van het genoemde rechtsmiddel nog ongedaan zouden kunnen worden gemaakt, worden geconsolideerd en afbreuk wordt gedaan aan de uniforme toepassing van het Unierecht en de daadwerkelijke rechtsbescherming van subjectieve rechtssituaties van Uniebelang?